

Στο blogspot thess.gr, στις 26.10.2015, δημοσιεύτηκε το παρακάτω άρθρο του κ. Ιωσήφ Βαένα σχετικά με τη χρήση ταφοπλακών στο Ι.Ν. Αγίου Δημητρίου της Θεσσαλονίκης.

Τον Μάρτιο του 2013 η διαμερισματική σύμβουλος του Δήμου Θεσσαλονίκης Τίλντα Καρασσο κατά τη διάρκεια της ομιλίας της στην Πλ. Ελευθερίας είπε κάτι που πιστεύω ερμηνεύει ορθά την σημερινή κατάσταση στις σχέσεις Εβραίων και Χριστιανών στη Θεσσαλονίκη: "...ήρθε η ώρα να αναγνωρίσουμε ότι η πορεία μας στην Κατοχή δεν υπήρξε κοινή". Ομολογώ ότι δεν έχω συζητήσει μαζί της το τι την οδήγησε σε αυτή την διαπίστωση ή το τι αλλαγές θα οδηγούσε η παραδοχή αυτή της διαπίστωσης. Αυτό που όμως ξέρω είναι ότι το Ολοκαύτωμα της Θεσσαλονίκης δεν ορίζεται απλώς μέσω της απουσίας του, αλλά και διαμέσου της απτής παρουσίας του. Και δεν υπάρχει καλύτερο παράδειγμα από την πιο γνωστή εκκλησία της πόλης, τον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου.

Ο Ι.Ν. του Αγίου Δημητρίου είναι ίσως ο πλέον χαρακτηριστικός ναός της πόλης. Χρονολογείται από τον 5ο αιώνα, αν και συνεχείς αναστηλώσεις σημαίνουν ότι ο ναός είναι ουσιαστικά σύγχρονος. Σημαντικότερη είναι η τελευταία μετά την πυρκαγιά του 1917 που τον κατέστρεψε σχεδόν ολοκληρωτικά. Για πολλά χρόνια έμεινε ερειπωμένος μέχρι την έναρξη εκτεταμένων εργασιών αναστήλωσης που σταμάτησαν το 1938, λίγο πριν τον θάνατο του αρχιτέκτονα Ζάχου που τις είχε αναλάβει. Έτσι αναφέρει τόσο η Μητρόπολη Θεσσαλονίκης, όσο και το Υπουργείο Πολιτισμού - αυτό που όμως δεν αναφέρεται είναι η εμπλοκή τους στο Ολοκαύτωμα και την τύχη του παλαιού Εβραϊκού Νεκροταφείου.

...
[thes.gr](http://www.thes.gr)
...